

JAGER IN HET gewone leven

WILLEM JACOBS (58) - MUSKUSRATTEN-VANGER BIJ WATERSCHAP ZUIDERZEELAND

‘Op mijn 14e ben ik in mijn vrije tijd bij de smid hier op het dorp in Hierden gaan klussen. Twee jaar later ging ik er echt aan de slag. Ik was niet zo van het leren op school. Liever was ik met mijn handen bezig. Ik leerde er lassen en ander smidswerk. Zo heb ik mijn eigen rookoven gemaakt. Na de militaire dienst werd ik lasser bij een baggerbedrijf, ik maakte zandzuigers. Ondertussen had ik al meerdere keren gesolliciteerd naar de functie van muskusrattenvanger, dat leek me wel wat. Maar pas toen ik mijn

buurvrouw de sollicitatiebrief liet schrijven werd ik aangenomen. Slim hè. Het is een vak dat mij past. Toen ik net begon, in 2004, droomde ik er zelfs van hoe ik de muskusratten het beste kon vangen. Zo intens was ik er mee bezig. We hebben de populatie goed onder controle. De laatste tijd vangen we weer wat meer: door corona zitten we minder op kantoor. Vind ik best. En nee, ik eet de muskusrat niet. Daarvoor moet het eerst oorlog worden. Voor anderen slacht ik soms weleens een exemplaar. Alleen in de winterdag, en alleen de dieren die ik binnen een dag heb gevangen. Het vlees schijnt wat kipachtig te smaken.’

TEKST EN FOTO'S DOUWE ANNE VERBRUGGE

WILLEM JACOBS (58) - JAGER BIJ WBE NOORD WEST VELUWERAND

‘Bij mijn geboorte kreeg ik een geweer cadeau, een 9 mm hagelbuks. Dat mocht toen nog. Toen ik 6 jaar werd overhandigde mijn vader mij een aantal patronen. Een dag later lag er een houtduif in de pan. Mijn vader deed van allerlei werk: van opperman en kippenslachter tot huisslachter bij de boeren. En ik hobbelde erachteraan en hielp mee. Zo heb ik mijn vrouw Andrea ontmoet: ik moest haar schaap slachten. Daar was ze op zich niet blij mee, maar we zijn al jarenlang liefdevol getrouwd hoor! Met vier andere jagers zit ik in een jachtcombinatie, we beheren een gebied van 320 hectare. Ik jaag amper meer op grofwild. Van de boswachter mocht ik de wilde zwijnen niet meer door de kop schieten, het moet op het blad. Daar was en ben ik het niet mee eens. Zonder stoer te doen: ik ben een goede schutter. In al die jaren heb ik nog nooit een zwijn misgeschoten. Bij een kopschot ligt het dier in één keer plat. Nu jaag ik vooral op ganzen. Voor mezelf en op bestelling. Mijn zus liet me vorige week weten dat zij acht mensen kent die ieder twee ganzen willen: dan ga ik er zestien schieten.’